

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.627 van 17 november 1997

A. 75.359/XIII-104

In zake : **ZAYTOUNI** Mohammed,
Sint-Jooststraat 45/2
1210 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest**, vertegenwoordigd door
zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
A. Lacomblélaan 18
1030 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 18 augustus 1997 door Mohammed ZAYTOUNI ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 mei 1997 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende weigering van de hernieuwing van de vergunning voor het exploiteren van een taxidienst;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die terzelfder tijd door dezelfde verzoeker is ingesteld;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gelet op de beschikking van 23 september 1997 waarbij aan verzoeker de kosteloze rechtspleging wordt toegestaan in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1997 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 november 1997 om 10.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. HANSENNE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. J.-P. LAGASSE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk andersluidend advies van de heer DEROUAUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker beschikte over een vergunning voor het exploiteren van een taxidienst (identificatieplaat nr. 2548), verleend op 20 december 1990 en op 30 juni 1996 verlopen met toepassing van artikel 38 van de ordonnantie van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur.

2. Verzoeker heeft op 27 januari 1996 verzocht om de hernieuwing van zijn vergunning door het formulier van de gewestelijke dienst voor taxi's en limousines in te vullen. Bij de aanvraag om hernieuwing is een met de hand geschreven brief van dezelfde datum gevoegd waarin verzoeker de verwerende partij ervan op de hoogte brengt dat hij voor lange tijd arbeidsongeschikt is, alsmede dat hij daardoor financiële moeilijkheden ondervindt, inzonderheid wat het betalen betreft van de verzekering van het voertuig; hij verbindt zich bovendien ertoe, zodra zijn toestand hem zulks toelaat, het werk te hervatten en orde op zaken te stellen;

3. Het bestuur van de verwerende partij verzoekt in een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs van 11 april 1996, zonder een standpunt te hebben ingenomen wat de inhoud van die brief van verzoeker betreft, om het inschrijvingsbewijs, het verzekeringscertificaat en de groene kaart van het voertuig, en wijst verzoeker erop dat het niet-toezenden van de ontbrekende stukken tot gevolg kan hebben dat de vergunning niet wordt hernieuwd.

4. Verzoeker wordt op 23 april 1996 gehoord door een ambtenaar van de verwerende partij; volgens het

proces-verbaal dat bij het dossier is gevoegd, heeft verzoeker meegedeeld dat hij hoe dan ook tot 31 juli 1997 arbeidsongeschikt was verklaard en gecontroleerd werd door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV) en dat hij uit financieel oogpunt niet in staat was een chauffeur in dienst te nemen in afwachting dat zijn gezondheidstoestand hem zou toelaten de dienst te hervatten.

5. In het administratief dossier bevinden zich een inschrijvingsbewijs, een verzekeringscertificaat met een groene kaart alsmede een getuigschrift van het RIZIV, zonder vermelding van de datum waarom die documenten zijn toegezonden.

6. Op 14 oktober 21996 wordt verzoeker opnieuw gehoord; in het proces-verbaal staat het volgende te lezen :

" Mijn sociaal verzekeringsfonds heeft mij meegedeeld dat ik mijn rechten op de ziekteverzekering niet kon behouden als ik een chauffeur in dienst nam. Mijn boekhouder heeft me aangeraden een vennootschap op te richten. Ik zou de zaakvoerder ervan zijn met een kosteloos mandaat. Mijn enige inkomsten zouden dus die zijn van mijn sociaal verzekeringsfonds en de winst van de B.V.B.A. (als er winst is). U deelt mij mee dat indien het hernieuwingsdossier niet ontvankelijk is, mij de machtiging niet zal worden verleend om de overdracht te doen".

7. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft op 15 mei 1997 besloten de vergunning voor het exploiteren van een taxibedrijf die op 30 juni 1996 is verlopen, niet te hernieuwen. Deze beslissing, ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 19 juni 1997, vormt de bestreden handeling.

De bestreden handeling steunt hoofdzakelijk op de twee hiernavolgende consideransen :

" Overwegende dat uit het onderzoek van deze aanvraag en uit het verhoor van de aanvrager op 23 april 1996 blijkt dat deze sedert 18 september 1995 voor zeer lange tijd arbeidsongeschikt is en hij niet van plan is een bezoldigde chauffeur in dienst te nemen, wat hem ertoe gebracht heeft ervan af te zien het voertuig te laten rijden en het te laten verzekeren.

Overwegende dat uit het vorenstaande blijkt dat het door aanvrager geëxploiteerde voertuig niet meer ter beschikking wordt gesteld van het publiek en dat bijgevolg de exploitatie van de dienst niet meer geacht kan worden rendabel te zijn, twee situaties waarvoor de bepalingen van artikel 7, § 2, respectievelijk 4° en 5°, van de voormelde ordonnantie voorzien in de weigering van hernieuwing van de exploitatievergunning".

8. De gemachtigde ambtenaar van de verwerende partij heeft op 23 juli 1997, bij een controle op de weg, het voertuig in beslag genomen met toepassing van artikel 21 van de wet van 27 december 1974 betreffende de taxidiensten, in stand gehouden bij artikel 43 van de voormelde ordonnantie van 27 april 1995. Eén van de overtredingen vermeld in het proces-verbaal heeft juist te maken met de weigering van hernieuwing van de exploitatievergunning;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van artikel 7, § 2, 4° en 5°, van de ordonnantie van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan het gebrek aan motivering, aan dwaling omtrent de motieven, aan het beginsel van behoorlijk bestuur en inzonderheid van redelijk bestuur en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling gegrond is op de omstandigheid dat verzoeker gedurende zeer lange tijd arbeidsongeschikt zou zijn en hij niet van plan was om een bezoldigd chauffeur in dienst te nemen, wat hem ertoe zou hebben

gebracht ervan af te zien het voertuig te laten rijden en te laten verzekeren, terwijl, eerste onderdeel, in de beslissing niet wordt vermeld in welk opzicht op grond van de arbeidsongeschiktheid van verzoeker kan worden bewezen dat het voertuig niet voldoende ter beschikking van het publiek is gesteld, waarbij die omstandigheid bovendien kan worden beschouwd als een "uitzonderlijke sociaal verantwoorde reden" terwijl, tweede onderdeel, verzoeker geenszins heeft verklaard dat hij weigerde een bezoldigd chauffeur in dienst te nemen maar wel dat hij zulks, onder de gelding van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, onmogelijk kon in de periode dat hij arbeidsongeschikt was, terwijl, derde onderdeel, de bewering dat verzoeker zou afgezien hebben van de verzekering van zijn voertuig onjuist is, daar het voertuig thans verzekerd is als taxi en terwijl, vierde onderdeel, het kennelijk onredelijk is ervan uit te gaan dat verzoeker een exploitatievergunning zou hebben aangevraagd als het geenszins in zijn bedoeling lag het voertuig te laten verzekeren en het te laten rijden, en terwijl, vijfde onderdeel, verzoekers situatie mettertijd is geëvolueerd, zodat de verwerende partij, steunend op vroegere inlichtingen, haar beslissing niet met kennis van zaken heeft genomen;

Overwegende dat de bestreden handeling niet verstoken is van een uitdrukkelijke motivering, daar in de handeling zelf wordt vermeld welke feitelijke en juridische gegevens geleid hebben tot de bestreden beslissing;

Overwegende dat de bestreden beslissing steunt op een hoofdmotief, te weten het onvoldoende ter beschikking stellen van het voertuig, waaruit de verwerende partij afleidt dat de dienst niet rendabel is;

Overwegende dat het in beginsel volstaat dat voldaan is aan één van de voorwaarden vermeld in artikel 7, § 2, van de beschikking van 27 april 1995 opdat de hernieuwing van de vergunning wordt geweigerd;

Overwegende dat de vergunning in kwestie de exploitatie betreft van een taxidienst; dat luidens het voormelde artikel 7, § 2, de hernieuwing van de vergunning kan worden geweigerd voor alle of voor bepaalde voertuigen, inzonderheid "indien het voertuig niet genoeg ter beschikking van het publiek gesteld werd tijdens de jaren die aan deze aanvraag tot hernieuwing voorafgaan, behalve als de exploitant zich kan beroepen op uitzonderlijke economisch of sociaal verantwoorde redenen." (4°) of "indien, rekening houdend met het openbaar nut van de dienst, de exploitatie niet rendabel is" (5°);

Overwegende dat de in artikel 7, § 2, 4°, vermelde voorwaarde betrekking heeft op het voertuig, doch dat die vermeld in artikel 7, § 2, 5°, betrekking heeft op de exploitatie; dat in het eerste geval voorzien wordt in een uitzondering, terwijl dit niet zo is in het tweede geval;

Overwegende dat de exploitatie van de taxidienst in dit geval betrekking heeft op slechts één enkel voertuig zodat de verwerende partij, die vastgesteld heeft dat het voertuig niet voldoende ter beschikking was gesteld van het publiek, heeft geoordeeld dat "bijgevolg, de exploitatie van de taxidienst niet meer geacht kon worden rendabel te zijn";

Overwegende dat in een geval zoals het voorliggende, de exploitant, zelfs indien hij zich zou bevinden in de uitzonderingssituatie waarin artikel 7,

§ 2, 4°, van de ordonnantie voorziet, in de praktijk nooit de mogelijkheid zou hebben om aanspraak te maken op de uitzondering indien, aangezien de exploitatie slechts met één enkel voertuig geschiedt, toch zou worden besloten dat het niet ter beschikking stellen van het enige voertuig behoort te betekenen dat de exploitatie niet rendabel is, welke voorwaarde, in tegenstelling tot die van het ter beschikking stellen van het publiek, geen enkele uitzondering gedooft;

Overwegende dat de verwerende partij, in een geval zoals het onderhavige, de exploitant niet de mogelijkheid mag ontnemen zich te beroepen op de uitzondering waarin artikel 7, § 2, 4°, voorziet en in het geval dat deze als gegrond zou worden beschouwd, de periode waarvoor de uitzondering geldt niet in aanmerking mag nemen om te oordelen of de exploitatie al dan niet rendabel is; dat alleen de periode waarin het bedrijf effectief geëxploiteerd werd immers in aanmerking kan worden genomen voor de eventuele toepassing van artikel 7, § 2, 5°, van de ordonnantie;

Overwegende, wat het motief betreft ontleend aan het onvoldoende ter beschikking stellen van het voertuig, dat die omstandigheid de weigering van hernieuwing van de vergunning kan rechtvaardigen "behalve als de exploitant zich kan beroepen op uitzonderlijke economisch of sociaal verantwoorde redenen" (artikel 7, § 2, 4°, van de voormelde ordonnantie);

Overwegende dat verzoeker, in de bij de hernieuwingsaanvraag gevoegde brief van 27 januari 1996, zich beroept op uitzonderlijke sociale omstandigheden en aanvoert dat bij het dossier een verklaring van arbeidsongeschiktheid is gevoegd; dat de verwerende partij dat

gegeven evenwel niet in aanmerking heeft genomen, noch in de aangetekende brief van 11 april 1996, noch toen verzoeker op 23 april en 14 oktober 1996 is gehoord, en evenmin in de motivering van de bestreden handeling; dat de verwerende partij evenwel niet kon steunen op het onvoldoende ter beschikking stellen van het voertuig om de hernieuwing van de vergunning te weigeren zonder eerst de door verzoeker aangevoerde uitzonderlijke sociale omstandigheden te weerleggen of terzijde te laten; dat het bestreden besluit op dat punt niet deugdelijk is gemotiveerd; dat het eerste onderdeel van het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, wat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, ervan uitgaat dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling tot gevolg zal hebben hem zijn beroep te ontnemen en hem een moeilijk te herstellen moreel nadeel te berokkenen; dat hij voorts zegt dat aangezien hij geen recht heeft op werkloosheidsuitkeringen en evenmin een vergoeding in het kader van de ziekte- en invaliditeitsverzekering kan ontvangen, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing hem in staat van behoeftigheid zou brengen;

Overwegende dat de vergunning die verzoeker had, verlopen is op 30 juni 1996 met toepassing van artikel 38 van de ordonnantie van 27 april 1995; dat vervolgens aan verzoeker, zoals aan alle andere exploitanten van een taxidienst, verscheidene voorlopige vergunningen van bepaalde duur zijn verleend, zoals de verwerende partij erop wijst in haar nota met opmerkingen; dat de laatste uitdrukkelijke voorlopige vergunning die voorkomt in verzoekers dossier, die van 28 februari 1997 is en betrekking heeft op de periode van 1 maart 1997 tot 31 maart 1997; dat de beslissing

tot weigering van de hernieuwing van de vergunning, d.d. 15 mei 1997, op 19 juni 1997 ter kennis van verzoeker is gebracht; dat verzoeker tussen 1 april 1997 en 19 juni 1997 noodzakelijkerwijs in het bezit moet zijn geweest van een - al dan niet uitdrukkelijke - vergunning, in afwachting van de kennisgeving van de administratieve beslissing over die hernieuwingsaanvraag; dat zulk een vergunning trouwens reeds moet hebben bestaan voor de periodes waarvoor de uitdrukkelijk voorlopige vergunningen van 3 juli 1996 en 6 februari 1997 niet golden, te weten van 1 oktober 1996 tot 31 januari 1997; dat verzoeker aldus, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij betoogt, belang heeft bij zijn vordering tot schorsing; dat de bestreden handeling in werkelijkheid immers twee onderwerpen heeft : enerzijds maakt ze een einde aan de voorlopige vergunningen, anderzijds weigert ze de hernieuwing van de exploitatievergunning, zodat, indien tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt besloten, die schorsing tot gevolg zou hebben dat de gevolgen van die beslissing niet tegen verzoeker zouden kunnen worden ingebracht;

Overwegende dat ook al heeft de door verzoeker omschreven schade zowel betrekking op zijn hoedanigheid van exploitant als op die van taxichauffeur, toch neemt dit niet weg dat het ontnemen van de vergunning om een taxidienst te exploiteren met zijn voertuig, de moeilijk te herstellen ernstige nadelen tot gevolg heeft die verzoeker beschrijft;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan worden bevolen;

Overwegende dat verzoeker, bij wijze van voorlopige maatregel, vraagt dat de toekenning wordt bevolen van een voorlopige vergunning om een taxidienst te exploiteren;

Overwegende dat het aan de Raad van State niet staat zulk een maatregel te bevelen; dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling bovendien tot gevolg heeft dat verzoeker weer aanspraak kan maken op de hierboven vermelde voorlopige vergunning totdat de verwerende partij een voor tenuitvoerlegging vatbare beslissing in tegengestelde zin neemt of totdat uitspraak wordt gedaan over de grond van de zaak,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 mei 1997 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarbij aan Mohammed ZAYTOUNI de hernieuwing wordt geweigerd van de vergunning voor het exploiteren van een taxidienst, wordt geschorst.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op zeventien november 1900
zevenennegentig door :

de Hr. HANOTIAU, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.